

TAMPEREEN HIIPPAKUNNAN PIISPA

MATTI REPO

Palmuista piinaan, pian jo pääsiäiseen

Pääsiäistä edeltävä hiljainen viikko alkaa palmusunnuntaista. Jeesus ratsastaa Jerusalemiin, ihmiset tervehtivät häntä palmunoksilla. He huutavat Hoosiannaa ja ylistävät kuningastaan. Mutta ei kulu monta päivää, kun kansa jo huutaa häntä ristille.

Pian on palmunoksien huiskutus vaihtunut piiskalla lyömiseen ja piikeillä kruunaamiseen. Kuningas nostetaan ristille kuolemaan. Mutta kohta jo kuuluu haudalta: hän on noussut ylös!

Viikossa vaihtuu tunnelma riemusta tuskaan, ilosta pelkoon ja toivosta pettymykseen. Palmusunnuntaista pitkäperjantaihin on lyhyt aika. Onneksi siitä vielä lyhyempi pääsiäiseen.

Aika tuntuu lyhyeltä tai pitkältä. Elämää taakse katsoen vuodet ovat juosseet nopeasti. Edessä ne matelevat sitä hitaammin, mitä vaikeampia asioita joudutaan kestäämään.

Koko maailmaa on pieni virus piinannut kokonaisen vuoden. Käsillä on jo toinen pääsiäinen, jolloin paastotaan sukulaisten ja ystävien läheisyydestä. Myös jumalanpalveluksiin voidaan osallistua vain etänä. Tätä kirjoitettaessa valtionjohto neuvottelee rajoitusten kiristämisestä.

Herra, kuinka kauan vielä? kysyy murheinen kuningas Daavid (Ps. 6:3).

Kuninkaatkin joutuvat odottamaan Jumalan armoa, eivätkö myös tavalliset kansalaiset? Jopa Jumalan Poika rukoili kärsimyksen lähestyessä, että se menisi häneltä ohi.

Pandemian piinaamalla on toivo: aika kuluu, virus voitetaan, vaara menee ohi. Pääsiäisen odottajilla on toivo: kärsimys lakkaa, kuolema katoaa, uusi elämä voittaa.

Herra, käänny jo puoleemme. Kuinka kauan vielä viivyt? Armahda meitä, palvelijoihisi! Niin kuin annoit murheen, anna meille ilo. (Ps. 90:13,15)

Siunatkoon Jumala sinun pääsiäisjuhiasi. Antakoon Ylösnoussut iloa ja toivoa. Varjelkoon hän vaaroilta Pyhällä Hengellään.

Piispantalossa 24. 3.2021

+ Matti Repo